

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/782/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520205819
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7520205819.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla v spore žalobkyne: A. O., K.. XX.XX.XXXX, O. S. XXX/XX, XXX XX V., zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, v konaní o zaplatenie 365,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 365,50 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 365,50 Eur od 10.09.2020 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Košice - okolie (ďalej aj len „okresný súd“ alebo „súd“) dňa 23.09.2020 domáhala uloženia povinnosti žalovaného zaplatiť jej sumu 365,50 Eur spolu s príslušenstvom a to titulom priznania jej primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jej práv spotrebiteľa, ktorých porušenia sa úspešne dovolala v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7C/110/2016.

2. Žalobkyňa podanie žaloby odôvodnila tým, že v konaní vedenom Okresným súdom Košice - okolie pod sp.zn. 7C/110/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná v uplatňovanom nároku.

3. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že súd rozsudkom sp.zn. 7C/110/2016 zo dňa 24.08.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/408/2017 žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.827,50 Eur s prísl., v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.827,50 Eur s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 08.02.2016 do zaplatenia a to z dôvod, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv na ochranu spotrebiteľa, ktorého integrálnou súčasťou je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, právo na pravdivé a úplné informácie o zmluvnom vzťahu, právo na konanie s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa garantovaných ust. § 52 a nasledujúceho zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, bližšie špecifikovaných v predmetných rozhodnutiach. Vzhľadom na tieto skutočnosti vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého sa podanou žalobou domáha.

4. Tunajší súd vo veci rozhodol Platobným rozkazom sp.zn.: 13Csp/782/2020-35 zo dňa 01.10.2020, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 365,50 Eur s príslušenstvom.

5. Proti tomuto Platobnému rozkazu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 21.10.2020 v zákonom stanovenej lehote odpor, nakoľko náhradu finančného zadosťučinenia považuje za neprimerané prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Podľa žalovaného primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, no nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. Priznanie žalobkyne požadovaných finančných prostriedkov by podľa neho prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Žalobkyňa bola vo svojich konaniach úspešná, a preto už raz došlo k náprave porušeného práva.

6. Tunajší súd následne Uznesením sp.zn. 13Csp/782/2020- 46 zo dňa 23.10.2020 v zmysle § 267 ods. 3 CSP Platobný rozkaz zo dňa 01.10.2020 zrušil.

7. Podľa ust. § 297 CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 €.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že v tejto veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 €, súd v zmysle ust. § 297 CSP vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.03.2021 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

9. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

10. Okresný súd Košice - okolie rozsudkom 7C/110/2016-50 zo dňa 04. mája 2017 v celom rozsahu vyhovel žalobe podanej žalobkyňou a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.827,50 Eur s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 08.02.2016 do zaplatenia. Súd predmetným rozsudkom poukázal na absenciu základných náležitostí zmluvy, a to že zmluva v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a termíny splátok ani RPMN. Na základe uvedeného súd rozhodol, že úverová zmluva a úver z nej vyplývajúci sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda spotrebiteľ je povinný veriteľovi vrátiť len istinu úveru; platby úveru tak predstavovali bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný povinný žalobcovi vydať. Toto rozhodnutie bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn.5Co/408/2017 zo dňa 10. apríla 2018.

11. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

13. Podľa prvej a tretej vety § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

15. Vo vzťahu k cit. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá nestanovuje žiadne kritériá na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku, pričom v súčasnosti sa

toto zadosťučinenie poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené predpismi na ochranu spotrebiteľa, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

16. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie však nemôže dôjsť automaticky a kedykoľvek. Toto právo, v zmysle cit. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa vzniká až po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia jeho práv alebo povinností na súde. To, či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde spotrebiteľom vyplynie až z právoplatného rozhodnutiu súdu vydaného vo veci samej.

17. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa (spotrebiteľ) bola úspešná pri bránení si svojich spotrebiteľských práv voči žalovanému (dodávateľ) v súdnom konaní vedenom Okresným súdom Košice - okolie, pod sp. zn. 7C/110/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom v spojení s Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/408/2017 zo dňa 10. apríla 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2018. Právoplatným ukončením konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 23.09.2020.

18. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody, ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry, sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie - sankčná funkcia náhrady škody je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu, alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu a tak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie a preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle už citovanej judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností, ako predpokladu pre priznanie na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva, alebo povinností žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatneného nároku.

19. Pri zvážení dôvodnosti priznania primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyni, okresný súd ustálil, že jeho priznanie voči žalovanému je nevyhnutné pre zavŕšenie jeho ochrany spotrebiteľa, pričom okresný súd pri týchto svojich úvahách zohľadnil, že bezdôvodné obohatenie žalovaného (dodávateľa) na úkor žalobkyne, tak ako to bolo konštatované v konaní Okresného súdu Košice-okolie, sp. zn. 7C/110/2016, boli okolnosťami spôsobilými negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry žalobkyne (spotrebiteľa) a potenciálne ohroziť jej sociálny i rodinný život. Okresný súd vzal do úvahy aj postoj žalobkyne (spotrebiteľa), ktorý sa aj napriek jej postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k žalovanému (dodávateľovi) rozhodla brániť svoje spotrebiteľské práva a prispela tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, pričom nie je ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy, v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní.

20. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu, čo však neznamená svojvôľu pri jej určovaní, pretože pri jej stanovení je nutné zohľadniť rôzne kritériá, a to intenzitu zásahu do spotrebiteľských práv, časové trvanie závadného konania dodávateľa, jeho satisfakčnú, sankčnú a preventívnu funkciu. Žalovaný (dodávateľ) si vo vzťahu k žalobkyni (spotrebiteľ) uplatňoval finančné plnenie, na ktoré nemal nárok (bezdôvodné obohatenie), čím u žalobkyni vyvolal stav právnej neistoty, ktorý musela žalobkyňa riešiť podaním žaloby.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, za primerané okolnostiam v danom prípade súd považuje finančné zadosťučinenie vo výške maximálne 365,50 Eur- predstavujúcej 20% z celkovej priznanej sumy

bezdôvodného obohatenia a to s poukazom aj na výšku poskytnutého úveru (1.400 Eur) a ďalšie uvedené skutočnosti v predmetnom konaní, hlavne na následnú bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Táto suma zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako žalobkyni poskytnutú satisfakciu ako spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobkyňu, ktorá iniciovala konanie voči dodávateľovi, ktorý sa dopustil porušenia jej spotrebiteľských práv. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného ako dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Určenie výšku peňažného zadosťučinenia súd považoval za primeranú a dodávateľ má jednoduchú možnosť jej plateniu, prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť a to tým, že bude podnikať v rámci pravidiel, stanovených právnymi predpismi SR. Pokiaľ o výšku finančného zadosťučinenia, tak tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobkyni uplatňoval finančné plnenie, na ktoré nemal nárok, vyvolal u nej stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 365,50 Eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne - ako spotrebiteľa, ktoré nemusí byť v rovnakej - numericky vyjadrenej výške, ako ujma, ktorá hrozila. Súd poukazuje aj na fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobe vyhovel, nakoľko sa súdu táto suma javí ako primeraná. Súd preto skonštatoval, že došlo k naplneniu podstaty obsahu zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal tak žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 365,50 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 365,50 Eur od 10.09.2020 do zaplatenia.

25. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyňa bola úspešná v plnom rozsahu, preto žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).